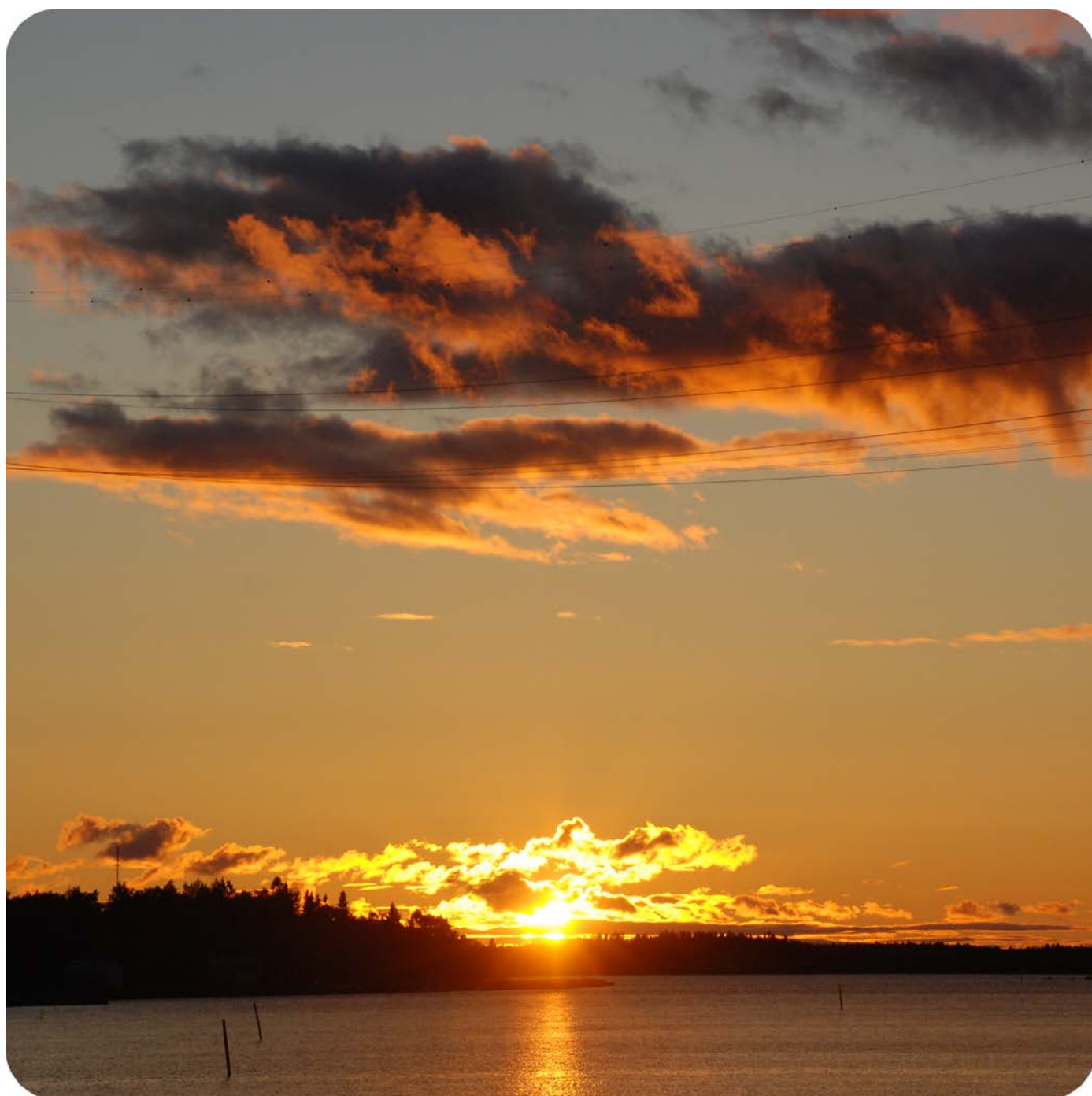

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 4 2015 – ÅRGÅNG 29. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG I

© OJA ÖSTERBÄCKA

När dagen gryr, när natten skymmer, Jesus kär, var mig när!

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer i två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Øyvind Edvardsen, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken

Redaktionsråd för Finlandsupplagan:

Hans Ahlskog, Øyvind Edvardsen, Ola Österbacka.

Redaktionssekreterare och expedition:

Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383.

E-post till red.rådets medlemmar:

fornamn.efternamn@sanktjohannes.info.

Internet: <http://sanktjohannes.info>

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse. **Frivillig prenumerationsavgift** kan betalas till IBAN: FI18 3131 1000 2060 07; BIC: HANDFIHH. Uppge namn och adress för tidningsmottagaren.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” (Joh 14:6)

Vi vill inför hösten hälsa våra läsare med dessa ord av Jesus. Han är den enda vägen till Fadern i himlen. Det finns ingen annan väg till Gud än genom Jesus. Vi kan inte komma till Gud på egen hand. Egna gärningar duger inte, egen förmåga räcker inte till, inte ens till en del. Men Jesus är vägen. På vägen genom våra liv här på jorden kan vi vandra tryggt med Jesus. Han går vid vår sida och leder oss genom alla krångliga hinder vi möter. Han bär oss över de strida strömmarna och leder oss tryggt mot målet, som är evigheten hos Gud.

Gud har själv lagt frälsningen i sin egen son Jesus Kristus. Hos honom finns frälsningen, hos honom allena. Han har kallat oss från död till liv genom dopet och bevarar oss som sina barn genom sitt Ord. Jesus är sanningen. Det finns ingen lögn hos honom, eftersom han är syndfri. Han levde fullkomligt i vårt ställe. Han gjorde det vi inte kan, att tala sanning och göra det som är rätt i Guds ögon. Han gjorde det för oss. I stället för oss. Han skänker oss sin fullkomlighet.

Genom Jesu död fick vi liv. Från att vara andligt döda i våra synder blev vi gjorda levande genom Jesu död för oss. Han gick i döden och segrade över den för oss. Han övervann döden genom sin uppståndelse så att vi skulle slippa frukta döden. För den troende, som fått tron som gåva i sitt hjärta genom evangeliet, är inte döden en fiende längre. Den är som Paulus säger, en vinst.

Pastor Andreas Drechsler från Tyskland bidrar i detta nummer med en artikel om livet och döden. Livet kan för den troende ofta vara jobbigt och krävande. Det kan vara ett liv fylld med lidande och sjukdom och olycka. Bekymmer kan torna sig upp och sorgerna kan bli många och stora. Jesus är svaret också på dessa saker. Evigheten börjar här. Den är nu. Jesus både leder oss med sitt Ord genom detta livet och bevarar oss i tron och hoppet med sitt Ord. Jesus är livet.

Vi önskar alla läsare en trösterik höst tillsammans med Frälsaren där han möter oss i sitt Ord.

Øyvind Edvardsen

Vår stora anledning till tacksamhet

Guds barn borde mer än andra tänka på Gud i tacksamhet när de ser på allt han ger dem. Också hedningarna ser Guds goda gåvor genom skapelsen. Men otron vägrar att vända sig i tacksamhet till Gud. Om hedningarna säger Skriften:

Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, eftersom Gud har uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat.

Därför är de utan ursäkt. Trots att de kände till Gud prisade de honom inte som Gud eller tackade honom, utan de förblindades av sina falska föreställningar så att mörkret sänkte sig över deras oförståndiga hjärtan (Rom 1:19-21).

Man kanske inte tackar människor för vad man köpt eller gjort sig förtjänt av. Men det vi fått tackar vi för. Bibeln säger att vi människor inte förtjänar någonting alls för vad vi gör inför Gud. Bibeln säger att du och jag, alla människor utan undantag, är syndare. Vi har brutit mot Guds bud på det ena eller det andra sättet. Vi har inte älskat Gud och våra medmänniskor som vi borde, vi har kanske varit olydiga och oärliga. Vi har inte varit så tacksamma som vi borde. Vilken lön kan en människa få för det hon tjänat ihop med sin olydnad?

Bibeln svar är kort: *Syndens lön är döden* (Rom 6:23).

Även om vi skulle samla ihop alla goda gärningar vi gjort i ett knippe skulle de aldrig räcka till

för att förtjäna en plats i himlen. Tänk då så underbart att veta att vi får himlen inte på grund av vår förtjänst utan som en gåva från Gud. Psalmisten David skriver:

Lova HERREN, min själ, och glöm inte allt gott han gör - han förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar (Ps 103:2).

Tänk att Gud förlåter oss våra synder! Han kräver inte att vi ska gottgöra för dem, han kräver inte att vi ska böta för våra brott. Han drar oss inte inför rätta för alla fel vi har gjort. Nej, han *förlåter dig alla dina synder*.

Han gör det genom att lägga alla våra synder på Kristus, Guds evige enfödde Son, och straffa honom i vårt ställe. Genom Jesu Kristi lydnad ser Gud oss som oskyldiga. Genom Jesu Kristi strafflidande ser han skulden som betald. Därför kunde David tala om Gud som *förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar*.

Synden är en sjukdom som skadar oss och skiljer oss från Gud.

Men tänk att Han lagt den på Kristus en gång för alla för att vi skulle kunna stå fria och rena inför Gud!

Vi som tror att frälsningen är av nåd allena, 100% nåd, att Gud gjort och gör allt för vår frälsning, borde vi inte vara världens tacksammaste människor? Vår värld vimlar av religioner och samfund som tror att människan hjälper till med sin frälsning, trosriktningar som uppmuntrar sina medlemmar att kämpa till sig frälsningen. Kan dessa människor vara glada och tacksamma människor?

Vi tror att Gud ger oss alltsammans som en gåva, inte som en förtjänst. En förtjänst betalar man för, en gåva tackar man för. Sann kristen tro är ett enda stort tack. Paulus skriver: *Gud vare tack för hans obeskrivligt rika gåva!* (2 Kor 9:15).

Gärningsreligionen är inte tacksam. För den är livet en enda stor prestation, men för den som tror att frälsningen är en gåva som Gud skänker utan någon motpres-

tation så finns inget annat än en stor tacksamhet till Gud. *Tacka HERREN, för han är god, evig är hans nåd* (1 Krön 16:34).

Den kristne ber inte som fari-seén: *Gud, jag tackar dig för att jag inte är som andra människor: rof-fare, brottslingar, äktenskapsbrytare eller som den där tullindrivaren* (Luk 18:11). Nej, han är en syndare och ber istället: ”Tack Gud för att jag fått nåden att tro syndernas förlåtelse i Jesus Kristus, trots att jag är en syndare som förtjänar evigt straff.”

I det perspektivet borde egentligen alla suckar inför vad som är jobbigt och motigt i den här tillva-ron försvinna. Vi har ju fått någonting som är större. Vi har fått en förmån, en gåva från Gud.

För den som har satt all sin tilltro till den här världen så måste det ju bli en fullständig katastrof om

det man byggt upp rasar samman. Men Guds barn vet att Gud lagt alla våra synder på Kristus och att han förlåter oss allt av nåd allena. Tror vi på det har vi någonting som är större än allting i den här världen Vi har frid med Gud genom Jesus Kristus. Psalmisten David säger:

Lova Herren...han friköper ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet (Ps 103:4).

Inte ens om vårt liv slutar så är det egentligen en förlust. *Han friköper ditt liv från graven.*

Har vi i tiden kommit till tro på att vi är iklädda Kristi fullkomliga rättfärdighet så innebär gravstenen ingen stoppbom, utan en språngbräda till evigheten, till gemenskapen med Gud. Då vet vi att uppståndelsens morgon innebär att vi med frimodighet kan skåda Kristi ansikte och få leva med Honom

med en förhålligad och oförgänglig kropp.

De människor som inte tänker på att allt vi har är ett lån och en gåva från Gud börjar förtrösta på det materiella som om det vore evigt. Men så ska vi inte tänka. Allt vi äger och har är ett lån, en gåva från Gud som vi i tacksamhet skall bruka till hans ära.

Vi ska särskilt tacka Gud också för alla andliga gåvor han ger oss. *”Jag förtjänar ingenting av det du ger mig, men tack Gud för att du genom dopet upptagit mig i din Kyrka. Tack Gud för att just jag fått del av det glada budskapet om Jesus Kristus. Tack för att jag får tillhöra en församling som värnar om ditt heliga Ord och dina heliga sakrament. Tack Gud för alla mina systrar och bröder i tron.”*

Stefan Sjöqvist

BIBELHELG

Lördag 17.10 i Lepplax bykyrka

- 13.00 *Inledning*, David Åkerlund
- 13.15 *Den kristens självbild*, Peter Öman. Samtal.
- 14.30 Kaffepaus
- 15.15 *Det allmänna prästadömet*, Peter Öman. Samtal.
- 16.30 *Läran om frälsningen i den finlandssvenska psalmboken*, Ola Österbacka
- 17.30 Kvällsmat
- 18.30 *Sångafton kring Anders Nilssons sånger*, Hans Ahlskog

Söndag 18.10 i Biblion, Vasa

- 10.00 HHN (nattvardsberättigade)
- 11.00 *Gudstjänst*. Liturg: David Åkerlund, predikant: Peter Öman, kantor: Hans Ahlskog
- 12.15 Lunch
- 13.15 *Lekmanna-ansvaret*, Øyvind Edvardsen
- 14.15 Avslutning och kaffe

Lunchen ordnas som cateringservice. Frivilliga avgifter för mat och dryck, kollekt. Välkommen!

Direktsändning ordnas om möjligt, på lördagen som ljudsändning och på söndagen som video.

<http://sanktjohannes.info>

Planerad verksamhet i Lepplax och Vasa

Lepplax

Vasa

September

- 20 Gudstjänst 13
- 27 HHN 12.15, gudstjänst 13, kk (kyrkkaffe)
- 30 Bibelstudium 18.30

Oktober

- 1 Bibelstudium 19
- 4 Reformationsföredrag 18
- 11 Gudstjänst 13
- 14 Bibelstudium 18.30
- 15 Bibelstudium 19
- 17 Bibelhelg (se program)
- 18 Bibelhelg (se program)
- 25 HHN 12.15, Gudstjänst 13, kk
- 28 Bibelstudium 18.30
- 29 Bibelstudium 19
- 31 HHN 10, gudstjänst 11, kk

November

- 1 Reformationsföredrag 18
- 8 Gudstjänst 10 (obs. tiden!)
- 11 Bibelstudium 18.30
- 12 Bibelstudium 19
- 15 Gudstjänst 13
- 22 HHN 12.15, gudstjänst 13, kk
- 25 Bibelstudium 18.30
- 26 Bibelstudium 19
- 29 HHN 10, gudstjänst 11, kk

Jag är inte rädd för att dö, men vägen dit...

Av Andreas Drechsler, Dresden, präst i Ev. Luth. Frikyrkan i Tyskland

DEL 1

Paulus skriver: *För mig är livet Kristus och döden en vinst* (Filipperbrevet 1:21).

Två olika situationer

a. Vi befinner oss i världsmetropolen Rom. Vi ser en man som sitter fångslad. Mannen har ställts inför rätta för att han är kristen. Men han är inte bara en vanlig kristen utan det är Paulus, den största missionären som någonsin funnits. Nu har han kommit till slutet av sin resa: *[Jag] offras redan... och tiden för mitt uppbrott är inne...* (2 Tim 4:6). Men inte ens kedjor, fångelse eller den dystra utsikten över att hans liv snart kommer att nå sitt slut kan rubba hans tillförsikt. Han vet: Vad som än händer så har jag snart nått fram till målet. Jag är redo att dö. Jag är inte rädd. *Jag har fullbordat loppet...* (2 Tim 4:7). *För mig är döden en vinst* (Fil 1:21). *För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre* (Rom 8:38).

b. Nu befinner vi oss i Jerusalem. Vi ser en kung i ett palats. Han har uppnått mycket i sitt liv. Men nu ligger han på sin dödsbädd. Det är inte bra med honom och hans stad befinner sig i stor fara. Utanför

stadsmurarna står den övermäktige fiendens här. Och fienderna är fulla av hån över den belägrade staden och dess hjälplöse kung (2 Kung 18:13ff). Till all olycka har kungen drabbats av den där försåtliga sjukdomen. Och det finns inget hopp! Gud själv har genom sina budbärare låtit framföra till honom: *Se om ditt hus, för du kommer att dö och ska inte tillfriskna* (2 Kung 20:1). Gör dig redo för evigheten.

Den unge kungen gråter, han vädjar och ber: *Herre, kom dock ihåg att jag har vandrat inför dig i trohet och med hängivet hjärta och gjort det som är gott i dina ögon* (2 Kung 20:3). Hur ska det gå när folket blir utan ledare? Vem ska ta över tronen efter mig? Och Gud hör denna bön. Profeten Jesaja måste till sin förvåning återvända till kungen och Hiskia får 15 års levnadstid som gåva av Gud. Dessutom skänker Gud honom seger över den assyriske kungen Sanherib och hans här.

En fråga

Paulus sitter i fångelse och är redo att dö. Hiskia däremot, en troende kung och reformator, ber Gud om uppskov. Nu kommer frågan: Vem av dem var starkare i tron? Var Paulus starkare i tron eftersom han var beredd att foga sig i Guds rådslut? Var den annars fromme kung Hiskia svag i stunden eller var han helt enkelt rädd för att dö?

Paulus hade redan förr brottats

med svaret på frågan om döden: *Jag dras åt båda håll. Jag har en längtan att bryta upp och vara hos Kristus, det vore mycket bättre. Men för er skull är det mer nödvändigt att jag får leva kvar här i kroppen* (Fil 1:23-24). Och Hiskia - för honom handlar det nog inte så mycket om hans eget liv. Som troende kung oroar han sig för tronföljden. Han är bara 39! Och det finns mycket att göra. Hur blir det då när någon annan tar över? Blir allt gudlöst och hedniskt igen som det var före hans reformer? Och hur ska hans folk bestå mot fienden utan Guds beskydd?

I Bibeln hittar vi om och om igen både och: både psalmlisten som ber till Gud: *Min Gud, ryck inte bort mig mitt i livet!* (Ps 102:25) och Guds utmattade krigare som är helt slut och bara orkar sucka till Gud: *Nu är det nog, Herre. Ta mitt liv, för jag är inte bättre än mina fäder* (1 Kung 19:4). Vilket är bäst? Att längta efter att få dö eller att be om uppskov? Det är inte så lätt att svara på. Hur ska vi kunna veta? Var står vi? Är du rädd för döden eller är livet så fullt av smärtor att du ibland önskade att Gud skulle ta dig hem? Vi hittar inte rätt svar om vi letar på fel ställe! Vi hittar inte rätt svar inom oss. Svaret hittar vi bara i Kristus när vi börjar förstå vad det innebär att veta: Kristus är mitt liv!

Skriften lämnar inga tvivel

kring dödens orsak. Döden är syndens lön. Döden är *den sista fienden* (1 Kor 15:26). Vi människor har inga medel mot denne kallblodige motståndare. Genom synden är vi alla underlägsna döden oavsett om vi är unga och friska och befinner oss mitt i livet med mycket kvar att göra eller om vi står inför slutet och längtar efter att få dö.

Det finns bara en som kunde träda inför döden helt utan fruktan! Och denne ende har berövat vår död all makt, när han besegrade synden och döden en gång för alla! Jesus, livets furste! (Apg 3:15). Jesus kunde inte bara återge Jairus dotter livet och uppväcka änkans son i Nain. Han kallade inte bara Lasarus ut ur sin grav utan kommer också att en dag uppväcka oss till evigt liv. Det kan han göra eftersom han - Guds egen Son, Herren över liv och död - lade sitt eget heliga och fullkomliga liv i den gudomliga vågskålen. Han tog vårt dödsstraff på sig och betalade vår skuld för att vi skulle få liv. Därför är det helt visst och sant vad han lovar! Sedan Jesu uppståndelse är döden *uppslukad av segern*. Vi kan vila tryggt vad som än händer i vårt liv. För vi vet med Hiskia att vår livstid står i Guds händer. Och vi kan helt förvissade säga som Paulus: *Lever vi, så lever vi för Herren. Dör vi, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren* (Rom 14:8).

DEL 2

Ett personligt exempel: Natten mellan 31 oktober (Reformationsdagen) och 1 november 2004 dog min farmor. Hon dog gammal och mätt på livet. Det var endast några dagar efter hennes 85-årsdag. Det var sorgligt. Men det var även en trösterik erfarenhet att få se hur hon, en livslång lutheran, väntade, ja längtade efter att få vara hos Herren ("Jag ber till Gud att

jag inte ska behöva ligga länge"). Hennes sjuksäng hann bara stå en enda natt. I fast förtröstan på att äntligen få möta sin Frälsare fick hon lugnt somna in. Det var en annan situation efter jul 2010. Då fick min far en cancerdiagnos. Detta var strax efter att han hade gått i pension. Han var bara 63. Det kom väldigt överraskande för oss alla. Vad tänkte vi då? Redan? Hur länge kommer vi att få ha honom kvar? "Gud, hämta honom inte redan! Snälla, låt honom få bli frisk!"

Varför oroar döden?

Om din son, din dotter eller partner inte kommer hem vid beräknad tid efter en bilfärd och du står vid fönstret och väntar och väntar... Om det blir mörkt och du fortfarande står och håller utkik? Varför släpper du det inte bara och tänker att hans liv är i Guds hand. Om Gud vill så hämtar han honom eller henne till sig... *Att dö är en vinst.*

Eller varför oroar du dig när du själv eller någon i familjen blir sjuk? Kanske det bara är något som går över av sig självt? Eller kanske inte? Du kanske helt enkelt känner av att du börjar bli äldre? Kanske borde du uppsöka läkare? För säkerhets skull? Tänk om du blir ställd inför en diagnos? Tänk om det här är början på slutet? Och du blir påmind om ditt livs förgänglighet...?

Vilket motiv ligger bakom frågan? *Jag är inte rädd för döden, men vägen dit...?* Det är ju lätt att säga: Jag är inte rädd för att dö så länge jag inte är direkt konfronterad med döden. Döden är ju ingen småsak precis.

Visst säger Bibeln att döden är som en sömn. Paulus skriver: *Vi vill att ni ska veta hur det blir med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer som de andra, de som inte har något hopp. Eftersom vi tror att Jesus har dött och uppstått, så ska Gud på*

samma sätt genom Jesus föra fram de insomnade tillsammans med honom (1 Tess 4:13f).

Men om döden bara är som en sömn för oss, varför hittar vi då så många bibelställen som tröstar oss inför döden? Varför var de kristna i Tessalonika så oroade? Varför behövde de aposteln Paulus påminnelse om Jesus tröstande ord: *Jag lever och ni ska leva* (Joh 14:19 - jämför även Joh 3:15; 6:47; 10:28; 11:25f). Varför brottas även Paulus med frågan? Därför att han inte är naiv. Han betraktar saken med Guds ögon. Och han vet vad vi har att vänta i livet här i den förgängliga världen, i livet under korset, i ett liv där vi redan nu är frälsta men ännu inte kan se härligheten. I sitt stora kapitel om uppståndelsen (1 Kor 15) kallar Paulus döden för *den sista fienden* (1 Kor 15:26). En fiende som inte är slutgiltigt besegrad förrän Jesus återkommer för att uppväcka de döda ur sina gravar och ge dem en förhärligad kropp. Då kommer det inte mer att finnas någon död i Guds nya värld.

Men vägen dit då?

Varför är vi rädda för vägen? Vi har ju ännu inte nått målet. Frågan är berättigad. Vi vet vad som väntar oss i Guds nya värld, men så långt har vi inte kommit än. Johannes skriver: *Mina älskade, nu är vi Guds barn, och än är det inte uppenbart vad vi ska bli* (1 Joh 3:2). Och aposteln Paulus säger: *Vi som har fått Anden som förstlingsfrukt suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning* (Rom 8:23).

Alla bekymmer, frågor, tvivel och problem i den här världen och i våra liv är tecken på att det här livet står under syndens och förgängelsens förbannelse. Bara genom Guds Ord hittar vi svar på livets stora frågor för där öppnar Gud våra ögon för det liv som verkligen förtjänar namnet.

Vad är problemet?

Vår omvärld - medier, tv, radio, internet, vårt sociala nätverk av kollegor, grannar, vänner ...hur ser deras världsbild ut? Hur handskas de med vår fråga? I vår omvärld talas det knappt alls om livets slut, eller hur? Och vad fokuserar man på i det här livet? Är det familj och barn? Arbete och karriär? Hus och trädgård? Träning och hälsa? Semester, kanske flera gånger om året?

Den som försöker betrakta livet endast med fokus på här och nu kommer fram till andra slutsatser än vad vi gör. Svar som i slutändan förtränger problemet: världens fallna tillstånd, döden och dess egentliga orsak, synden och dess eviga konsekvenser. Det här tänkandet är inte främmande för oss. Vi är inte endast omgivna av luften vi andas och klimatet vi befinner oss i. Också vår omgivning och dess tankevärld har stort inflytande på oss. Och det här sättet att tänka är väldigt frestande för den som bor HÄR INNE...min gamle Adam. Han som trivs så bra i den här världen. Han trivs så bra att han helst vill stanna här och njuta av livet... Om det nu inte vore för några problem som fortfarande finns. Men dem hoppas han kunna lösa med hjälp av t ex träning, medicin, rätt mat, miljövänligt och socialt engagemang. Och det verkar gå bra så länge man inte talar om döden.

Vad är då utmaningen för oss? Att återfå och bibehålla fokus på vad Gud säger i sitt Ord: Om våra liv, vår död, vårt mål... Att betrakta livet som Jesus ser det i ljus av lag och evangelium.

DEL 3

1. Vad är LIVET?

Den tyske ungdomsevangelisten Theo Lehmann skriver i en sång: *"Stämmer det verkligen att du klarar dig utan Gud? Det är inte liv för att*

du kallar det så..." Vad säger dina medmänniskor om livet? Antagligen har de lärt sig om livets egenskaper i biologiundervisningen: Det andas, det rör sig, det växer, det förökar sig: alltså måste det vara levande... Förnuftet säger: Låt oss äta, dricka och roa oss... för i morgon kanske vi är döda (1 Kor 15:32). Sådant är livet. Det är för kort för lång eftertanke...

Det är ingen ny världssyn. Så har den fallna människan alltid tänkt. Så var det redan på Noas tid: *Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken. Då kom floden och gjorde slut på dem alla. På samma sätt var det på Lots tid: de åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. På samma sätt ska det bli den dag då Människosonen uppenbarar sig* (Luk 17:26-29).

Men det är INTE liv för att DU kallar det så. Vad är livet betraktat med Guds ögon? Liv i dess fulla mening finns bara i Gud, genom Gud och i gemenskap med honom. I början av Johannesevangeliet står det så här: *I honom (alltså i Kristus, det eviga Ordet, Guds Son) var liv, och livet var människornas ljus* (Joh 1:4). Senare säger Jesus: *Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig* (Joh 14:6).

Liv i dess fulla mening fanns i paradiset. Adam och Eva levde i fullkomlig gemenskap med Skaparen. Men efter syndafallet inträdde det som Gud hade förutsagt: *Den dag du äter av det ska du döden dö* (1 Mos 2:17). Istället för att vara lika Gud förlorade människorna den fullkomliga gemenskapen. Och det är den värld vi lever i.

Men utan HONOR, utan gemenskap med den levande Guden, Skaparen, livets källa (Ps 36:10) är allt som vi kallar liv - hur levande det än verkar vara - endast ett me-

ningslöst vegeterande. Eller som det står i Hebreerbrevet ... *bara en fruktansvärd väntan på domen och en rasande eld...* (Hebr 10:27).

Men under över under: Det förlorade livet ges åt oss igen. Genom Kristus, vår Frälsare, ges det åt oss syndiga människor som var döda i överträdelser och synder. Gud har fört bok över alla dina överträdelser, både i det förgångna, i nuet och i framtiden. Denna räkning har han sedan tryckt i sin Sons hand och låtit honom betala. Genom hans heliga liv och död är all synd sonad - din och hela världens synd (2 Kor 5:19; 1 Joh 2:2). Guds vrede är stillad, skuldebrevet (Kol 2:14) har spikats på korset och Jesus har återköpt livet åt oss. *Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv* (Joh 3:16 - se också Ef 2:3-6).

Genom tron på Kristus står ditt namn i livets bok (Fil 4:3). Vad som än händer, vad som än möter dig i det här livet! Paulus säger *För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre* (Rom 8:38).

Och det betyder: Livet är en gåva av Gud från början till slut. Det nya livet i Kristus börjar redan här som vi bekänner i katekesen: *den helige Ande har kallat mig genom evangelium, upplyst mig med sina gåvor, helgat och bevarat mig i den rätta tron* (Luthers lilla katekes, Luthers förklaring till den tredje artikeln). Livet här är nådatid - ett liv under Guds nåd i Kristus - var du än är, vad än du ser, känner eller upplever. Din livstid ligger i Guds nådiga fadershand (Ps 31:16; Ps 90; Ps 23:6). Livet här är tid att dagligen vända dig till Gud i tron, tid att låta ditt ljus skina på den

plats Gud har ställt dig. Du är en Guds representant genom att du finns till för din nästa i den kallelse som Gud har gett dig - som far, mor, barn, bror eller syster i tron, granne, kollega... Du finns till för dem, för att tjäna dem och göra Guds namn stort (Matt 5:11ff - jämför 1 Petr 2:9). Paulus säger det så här: *Nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son som har älskat mig och utgett sig för mig* (Gal 2:20).

Varför är det här så viktigt för vårt ämne? Låt dig inte bländas av det som kallas "livet" i världen: Jesus säger: Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen (Joh 4). Det är endast livet i Kristus som är det sanna livet - det liv om vilket Jesus säger: Jag har kommit för att de ska ha liv, och liv i överflöd (Joh 10:10).

2. Vad betyder DÖDEN?

Det som hittills har sagts är bara den ena sidan av medaljen. Den andra sidan är oskiljbar från den första. Medan världen säger "Njut av livet så länge du kan. Allt har ju ett slut! Döden är det naturliga slutet", säger Bibeln: *Syndens lön är döden* (Rom 6:23).

Än en gång står det vi ser med våra ögon och de slutsatser som vårt förnuft kan dra i motsats till det som verkligen sker när en människa dör. Men det kan vi först uppfatta och se genom gudomlig uppenbarelse. Döden är nämligen inte en naturlig del av livet. Döden är ingen evolutionsmotor. Döden är den värsta följd som synden för med sig i den här fallna världen. Döden är inte något att välkomna som en vän i våra liv. Döden förblir - vare sig vi vill medge det eller ej - den "siste fienden". Även för kristna! *Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden. På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat* (Rom 5:12).

I döden skiljs det åt som egentligen skulle höra samman. Människan med kropp och själ som inte var skapad av Gud till döden utan till livet. Men nu har våra kroppar ett utgångsdatum. I döden blir kroppen (*jord är du, och jord ska du åter bli*, 1 Mos 3:19) och den odödliga själen (Matt 10:28) med våld skilda från varandra.

Det vi kan se med våra naturliga ögon (en grav, en kista, förruttnelse) är det minsta problemet. *Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer* står det i Hebreerbrevet 10:31. Medan världen talar om "en värdig död", att försona sig med sitt öde och se döden som slutet på smärta och plågor, visar Bibeln att döden inte är slutet. Det värsta med syndens förbannelse väntar syndaren efter den kroppsliga döden: En evighet skild från Gud, skild från källan till allt gott. Att få erfara vad syndens förbannelse innebär: *du ska döden dö*. Att få känna helvetets kval som får alla smärtor, sjukdomar, plågor och katastrofer i det här livet att blekna.

Varför är det viktigt för vårt ämne att prata om döden som syndens lön och helvetet? Det visar vad livet handlar om. Evigheten står på spel. Ingen måste hamna i helvetet. Kristus har besegrat döden för alla människor. Men den som inte tror kommer att bli fördömd.

Döden har förlorat sin fasa endast genom Kristus. Hur hemiska dödens och helvetets kval kommer att vara ser vi på hur Kristus besegrade död och helvete i vårt ställe och i sitt lidande utropade: *Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?* (Matt 27:45). Han var övergiven av Gud för att vi aldrig ska behöva känna av den övergivenheten. I Kristus kan vi triumfera över döden: *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!* (1 Kor 15:55,57).

3. Vad är vårt MÅL?

Är det vårt mål att leva ett så tillfredsställande och lyckligt liv som vi kan? Är det ditt mål att uppnå eller åstadkomma något som blir kvar efter det att du själv har dött? Är det ditt mål att leva ett så meningsfullt liv som möjligt? Vad skulle dina kollegor svara på frågan om livets mening? Varför lever vi? Som kristna känner vi till svaret på den här avgörande frågan. Aposteln Petrus tröstar de frestade och beprövade kristna i församlingen: *Honom älskar ni utan att ha sett honom, och fast ni ännu inte ser honom tror ni på honom och jublar i obeskrivlig, himmelsk glädje när ni nu är på väg att nå målet för er tro: era själars frälsning* (1 Petr 1:8f).

Det är det målet som aposteln Paulus ser fram emot när han skriver till de kristna i Filippi: *Jag glömmet det som ligger bakom och sträcker mig mot det som ligger framför och jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus* (Fil 3:13f; Heb 1:1-3; Heb 2:1).

Livet i den här världen är bara första delen i din biografi. Man skulle kunna säga att det här livet egentligen bara är som ett förord. Gud har skapat dig för evigheten. Och det finns bara två möjligheter att tillbringa den evigheten. Genom profeten Daniel beskriver Gud uppståndelsen på den yttersta dagen. Alla som väntar Jesus återkomst i sina gravar *ska vakna, några till evigt liv, andra till förakt och evig skam* (Dan 12:2 - jämför Joh 5:28f; Matt 24:31-46).

Det egentliga livet väntar fortfarande. Löftet gäller alla som genom tron på Kristus har blivit Guds barn: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och den som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö* (Joh 11:25f). Det Gud ger dig genom Kristus är fullkomlig gemenskap utan slut i Guds nya värld.

Döden är inte slutet. Döden blir

till en dörr: Själén är omedelbart trygg hos Gud. Så säger Jesus till förbrytaren på korset: *Idag ska du vara med mig i paradiset.* Själén får vila ut i Guds famn från synd och lidande.

Men Jesus har inte bara återköpt din själs salighet. Han har förlöslat hela dig som människa med kropp och själ. Det betyder: Det bästa väntar dig - när Jesus kommer tillbaka, när han återställer och förhärligar den ursprungliga skapelsens tillstånd genom att skapa en ny himmel och en ny jord. Genom att han ger oss en förhärligad kropp: fri från sjukdom, fri från fel och utan synd. Då kan vi tjäna Gud fullkomligt som sådana Gud har skapat oss att vara.

Denna förvisning, de här härliga framtidsutsikterna, har inver-

kan på våra liv här och nu. I glad förväntan kan du se bortom allt lidande, allt kors och all vår tids frestelser och säga som Paulus: *Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår* (Rom 8:18).

De här framtidsutsikterna är också en kraftfull drivkraft att leva för Kristus - mitt i all möda som det här livet innebär: *Låt oss orubb- ligt hålla fast vid hoppets bekräftelse, för han som har gett oss löftet är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Och låt oss inte överge våra sammankomster, så som några brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig* (Heb 10:23f).

Varför är tanken på vårt eviga mål så viktig för vårt ämne: "Jag är inte rädd för att dö, men vägen dit...."? Vilken kraft och tröst innebär evighetsperspektivet för oss när vi står inför livets konkreta utmaningar?

Vi kan ta emot det här livet som en Guds gåva, samtidigt som vi väntar på *vår kropps förlösning* (Rom 8:23) i Guds nya värld. Det här förlamar oss inte utan uppmuntrar oss att desto mer leva i kraft av evangelium och sprida det i våra liv genom ord och gärning - *det så mycket mer som vi ser att dagen närmar sig* (Heb 10:25).

Översatt från tyska av
Hanna Drechsler

Unik undervisning om kristna relationer

Pastor Don Patterson var huvudtalare vid LBK:s sommarläger på Hjälmgården 2013. Temat var "Den kristna familjen". Tillsammans med sin hustru Mary svarade han outtröttligt på frågor och samtalande om problem och glädjeämnen när det gäller relationer, familj och barn-
uppföstran.

Skriv redan nu in 16–19 juni 2016 i din kalender! Då kommer en kurs med Don Patterson att hållas på natursköna Hjortsbergagården nära Alvesta i södra Sverige. Programmet är inte spikat än, men torsdagen 16 juni är tänkt för präster.

Ämnen som behandlas är bl.a. hur vi lever i en relation där bara den ena parten tror, hur vi ska förhålla oss till familjemedlemmar som tappat tron, hur vi kan vara ett andligt stöd för barn och barnbarn, hur vi förhåller oss till omoraliska filmer och utmanande klädsel, Bibelns syn på äktenskap och skilsmässa, åldrande och sjukdom m.m.

För frågor och anmälan kontakta Ingrid Olsson: ingridolsson20@gmail.com.

Webbresurser

<http://sanktjohannes.info>

Via den här adressen kan du följa direktsändningar och ta del av inspelningar från gudstjänster, bibelstudier och föredrag. Många predikningar är också införda som text. Inför söndagen finns korta betraktelser utifrån helgens tema.

Under några år infördes predikningar i bloggform på

<http://forumjohanneum.blogspot.com>

Använd sökdata-basen **OUS** (som du hittar via länk på församlingens webbplats eller via <http://titus.ofsystem.fi>) för att hitta inspelningar också från LBK.

<http://logosmappen.net>, <http://www.biblicum.se>

är guldgruvor när det gäller luthersk litteratur och god bibelundervisning. I Logosmappen hittar du bl.a. de lutherska bekräftelseskriterierna. Biblicum innehåller en mängd inspelningar från kurser ända från 1970-talet och både äldre och aktuella nummer av tidskriften Biblicum.

NYHET!

Folkbibeln 2015

Hela Folkbibeln i reviderad form. Också GT har reviderats och försetts med utförliga noter. Texterna i både NT och GT har nu ett bättre flyt genom uppdaterad ordföljd och modernare ordförråd. Uppslagsdelen längst bak har utökats. Storformats- och mellanformatsbiblarna innehåller nu 1952 sidor (96 sidor mer än Folkbibeln 98).

Stor- och mellanformat finns nu att köpa. Slimline beräknas komma nov/dec 2015.

Köp via Biblicums webbutik också till Finland! Introduktionspris på storformatbibeln i röd hård pärm: 39 €. Övriga priser, se

<http://forlag.biblicum.se>

Regnbågens sanna betydelse

Gud sade: "Detta är tecknet på det förbund som jag för alltid sluter med er och med alla levande varelser hos er. Min båge sätter jag i skyn, och den ska vara tecknet på förbundet mellan mig och jorden. När jag låter moln stiga upp över jorden och bågen syns i skyn ska jag tänka på mitt förbund, det som har slutits mellan mig och er och alla levande varelser, allt liv, och vattnet ska inte mer bli som en flod som utplånar allt liv. När bågen syns i skyn och jag ser på den, ska jag tänka på det eviga förbundet mellan Gud och alla levande varelser, allt liv på jorden." Och Gud sade till Noa: "Detta är tecknet på det förbund som jag har upprättat mellan mig och allt liv på jorden." (1 Mos 9:12-17)

Gayrörelsen

Gayrörelsens symbol, regnbågsflaggan, hängde överallt i Göteborg under denna stads Pridefestival i maj 2014. Flaggan var hissad på offentliga byggnader, skolor, bussar och spårvagnar. En person som kom utifrån sa: "Det kändes som om man kommit till en ockuperad stad." Som exempel tog han ockupationen av Estland, Lett-

land och Litauen, där Sovjets flagga hängde på offentliga platser. Tilläggas kan också att Göteborgs domkyrkas predikstol sveptes in i regnbågsflaggan och att Göteborgs stifts biskop Per Eckerdal tilldelades Pridepriset.

Det finns dock en avgörande skillnad mellan Noas ursprungliga regnbåge, (1 Mos. 9:12-17), och gayrörelsens. Medan den förra har sju färger har gayrörelsens sex. Siffran sju förenas

ofta i Bibeln med Guds fullhet medan siffran sex ofta förenas med människan och inte sällan hennes synd. Indigo, regnbågens "fördolda" färg, är den färg som saknas i gayrörelsens flagga. Indigo är i själva verket den stora skillnaden mellan Guds och människans regnbåge.

*Anders Lindström
i DET ANDRA DIKET om kristna och lagiskhet, s. 139*

Verop

Sedan började Jesus gå till rätta med de städer där han hade gjort så många av sina kraftgärningar, eftersom de inte hade omvänt sig: "Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! För om kraftgärningarna som gjorts hos er hade gjorts i Tyrus och Sidon, skulle de för länge sedan ha omvänt sig i säck och aska. Jag säger er: Tyrus och Sidon ska få det lindrigare på domens dag än ni.

Och du, Kapernaum, ska du kanske bli upphöjd till himlen? Nej, du ska ner i helvetet. För om kraftgärningarna som gjorts i dig hade gjorts i Sodom, skulle det ha stått än i dag. Men jag säger er: Sodoms land ska få det lindrigare på domens dag än du." (Matt 11:20–24)

Jesus hade gjort Kapernaum till sin hemstad efter att han lämnat Nasaret och börjat sin offentliga verksamhet. Städerna Korasin och Betsaida låg inte så långt ifrån Kapernaum, de låg vid Galileiska sjöns västra strand. Det var i detta område Jesus spenderade större delen av sina tre sista år på jorden. Här predikade och undervisade han judarna i synagogan på sabbaten. Han helade och botade sjuka. Han gjorde stora och många kraftgärningar i detta område. I alla de fyra evangelierna läser vi om hur Jesus återvände till staden Kapernaum under de sista åren av hans liv på jorden.

Tillsammans med städerna Korasin och Betsaida fick Kapernaum ett överflöd av vittnesbörd från Frälsaren själv. Människosonen som de väntade på kom tillbaka till dem om och om igen och verkade bland dem. Han predikade Guds

Ord, predikade omvändelse från synderna och gjorde kraftgärningar så att de skulle se och förstå att just han, Jesus från Nasaret, var Guds Son. Han borde ha varit ett välkänt namn för de allra flesta. Han var en man de inte kunde ha missat om de bodde i dessa städer.

Men så var det också just här, där Jesus lade ner största delen av sin kraft och gjorde så många kraftgärningar, som de förkastade honom. De som inte kunde missa honom, just de förkastade honom som Messias. De hade fått höra hans undervisning då han undervisade dem på sabbaten. De hade hört honom utlägga skriften. De hade sett honom bota de sjuka.

Bevisen för att han var Människosonen var överväldigande, men som vi vet förhärskade judarna sig mot honom och förkastade honom.

Av evangelisten Lukas får vi veta att bakgrunden till dessa verop från Jesus är att han sänder ut de sjuttio för att sprida evangeliet. Han sänder ut 70 män två och två för att understöda apostlarna i deras arbete. De skulle uppsöka städer, predika, förkunna och göra sådana kraftgärningar som Jesus hade gett dem makt att göra. Jesus förbereder dem för vad de kommer att möta i städerna. I vissa städer kommer de att avvisas. De ska då torka dammet av sina fötter och lämna den staden. De ska inte använda tid där de inte är välkomna, då ska de gå vidare till nästa stad. Jesus vet att de kommer att avvisas på många ställen, eftersom han själv blivit avvisad i sina egna hemtrakter. Det kommer att gå med

lärjungarna som det har gått med deras mästare, detta förbereder Jesus sina lärjungar för.

Jesus går till rätta med dessa städer där han hade gjort så många av sina kraftgärningar, men där de inte hade omvänt sig. Jesus säger att om samma kraftgärningar hade gjorts i hedningarnas städer Tyrus och Sidon så skulle de ha omvänt sig. Ja, säger Jesus, även Sodom ska få det lindrigare på domens dag än Kapernaum, där de förkastade honom. Sodom, ogudaktighetens fäste, var staden som Gud förstörde med eld och svavel framför ögonen på Abraham.

Jesus framställer saken klart för oss. Alla har sin utmätta tid för omvändelse. Omvänder inte människan sig från sina synder går han eller hon evigt förlorad. Utgångspunkten för varje människa som föds på jorden är att vi saknar härligheten hos Gud. Vi är ofullkomliga, syndiga människor. Vi är Guds skaparverk som i och med de första människornas syndafall befinner oss utanför den härlighet som tillhör Gud. Av oss själva är vi syndare som inte kan eller har förmåga att göra något gott.

Varför avfaller människor från tron? Varför lämnar människor som fått växa upp i den kristna tron sin Gud när de blir vuxna? Varför förkastar så många människor den Gud som de hört predikas och förkunnas så många gånger? Hur är det med de människor som dog utan att någonsin fått höra om Jesus? Dessa och liknande frågor kan vi ibland ställa oss, och dagens text kanske kan få oss att tänka på sådana frågor.

Bibeln besvarar dem inte alla, och då ska inte heller vi besvara dem. Många av våra frågor kommer vi att få svar på först på den dagen Jesus kommer igen.

Men man kan undra varför Jesus visar sådant tålmod med en del människor som inte omvänder sig från sina synder. Varför hade han sådant tålmod med de judiska städerna, medan han lät bli att gå och göra sina kraftgärningar i hedningarnas städer? Enligt Jesus själv skulle de ju ha omvänt sig om han gick dit. Varför gick han då inte dit? Det enda vi kan säga är att Gud vet bäst. Han känner själv bäst sina avsikter med hur han behandlar olika människor. Han bestämmer själv hur och på vilket sätt han uppenbarar sig för oss. Vi kan inte kräva något av honom. Vi kan endast tacka honom för att han har tålmod med oss i våra synder och ständigt kallar oss tillbaka till sig genom sitt Ord.

Vi vet att det är otron som fördömer och utesluter människan från den eviga saligheten hos Gud. Det är slutligen människans eget fel om han eller hon avfaller från tron och går evigt förlorad. Det finns ingen som kan gå förlorad i någon annans ställe. Ursprungligen skulle vi nämligen alla ha gått förlorade. Frågan vi kan ställa och besvara är denna: Varför blir överhuvudtaget någon frälst? Varför går inte alla förlorade? Svaret på den frågan är enkel: Orsaken till vår frälsning är Jesus Kristus och hans rättfärdighet.

Då Jesus, Guds egen Son, dog på korset för våra synders skull så skänkte han oss också samtidigt sin rättfärdighet. Vi som i oss själva är fattiga syndare som inte förtjänar något annat än den eviga förtappelsen får stå som rättfärdiga inför Gud på grund av vad Jesus Kristus gjort för oss. För det första levde han ett fullkomligt liv i vårt ställe, han uppfyllde alla Guds krav på oss människor. Och för det andra sonade han straffet för våra synder och led döden i stället för oss. Genom hans

kropp och blod är vi helade. Hans sår helar oss från våra synder.

Då han dog och segrade över döden genom sin uppståndelse fick vi det eviga livet. Detta liv är vår egendom i kraft av Jesu verk för oss. Och tron är vår genom Den Helige Andes kraft genom Guds Ord. Vår frälsning och vår tro och vår eviga salighet är Guds verk allena. Att några går förlorade är deras eget fel, inte Guds fel. Att någon väljer att förkasta Guds nåd betyder inte att Gud inte är nådig. Guds nåd i Jesus Kristus är ett objektivt faktum. Att några väljer att förkasta denna nåd är tragiskt, och slutresultatet ska visa sig på den sista dagen. De som förkastar hans nåd går evigt förlorade.

Finns det olika grader av straff i helvetet? Det kan verka så utifrån dagens text. På domens dag när Gud ska skipa rätt med alla folk så säger Jesus att den ogudaktige staden Sodom ska slippa lindrigare undan än hans egen hemstad Kapernaum. Den ena staden hade bevittnat mängder av Guds kraftgärningar, medan den andra staden inte hade fått ta del av dessa vittnesbörd. Det är otron som fördömer, men ändå säger Jesus att deras straff ska vara ännu större, som förkastat hans klara vittnesbörd.

Vad säger det här om förhållandena i detta land år 2015? Har människor haft möjlighet att höra Guds Ord predikas? Har människor fått höra om frälsningen i Jesus Kristus? Har människor kommit till tro genom Den Helige Andes kraft i dopet? Ja, i generationer har detta hänt i detta land. I tusen år har kristendomen funnits här i Finland. Folk har haft möjligheter att omvända sig. Även om varje ny generation människor är en ny missionsmark så får vi säga att utgångsläget för de flesta under de sista tusen åren har varit goda. Gud har gjort sina kraftgärningar genom sina sändebud i detta land. Hur länge kommer Gud att ha tålmod med människans synd? Hur

länge kommer Gud att ha tålmod med ett land, med stora kyrkliga organisationer som bär hans frälsares namn, som mer och mer liknar staden Sodom i sitt beteende men som samtidigt är som staden Kapernaum i de välsignelser som har utgjutits över det?

Det enda vi kan be Gud om är det som Abraham gjorde, och vädja för detta land på grund av de få rättfärdiga som finns här. Herren känner de sina. Och han kommer aldrig någonsin att låta sina barn förgås. Men vi ska vara på vår vakt så vi inte dras med i den nedåtgående spiral av ondska och ogudaktighet och oförstånd som råder i vår tid. Tron på frälsaren Jesus Kristus är en gåva som vi fått gratis av Gud. Tron har planterats i oss av Den Helige Ande då vi döptes som små barn. Vi har Frälsaren. Men om vi lämnar Gud och hans ord, om vi slutar läsa i vår Bibel och slutar gå till gudstjänsten så dör också vår tro.

Genom att förbli i Guds Ord och underordna vårt förnuft Jesu undervisning bevaras vi i den frälsande tron. Att Gud skänkt oss tron på Frälsaren får vi bara ödmjukt tacka honom för. Genom att förbli i Guds Ord så bevaras också den tro som skänkts oss av bara nåd. Jesus säger: Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv, och de skall aldrig någonsin gå förlorade, och ingen skall rycka dem ur min hand. Amen.

Vi tackar dig vår käre Gud och Fader för att du gjort oss till dina barn genom dopet. Vi tackar dig för att du både skänkt oss frälsningen i din egen son Jesus Kristus, att du gett oss tron på honom och för att du bevarar oss i tron på honom. Vi ber dig, fortsätt att bevara oss från all synd och allt ont i denna onda tid. Bevara oss som dina egna barn genom att bevara oss i ditt Ord. I Jesu namn. Amen.

Øyvind Edvardsen

Jesu liknelser

Vill inte Jesus att alla människor ska ångra sig och bli troende? Han säger ju i Markus 4:11,12: "för att de ska se och se och ändå inte se, och höra och höra och ändå inte förstå, så att de inte vänder om och får förlåtelse."

Innan vi ser på det här bibelstället i sitt sammanhang ska vi ta en titt på Jesu liknelserns natur och övergripande syfte.

Berättelser som uppenbarar

Du har kanske precis som jag fått lära dig denna enkla definition av en liknelse: en jordisk berättelse som har en himmelsk betydelse. När Jesus berättade liknelser visade han på något som hans åhörare kände till och förstod när det gäller det här livet och gjorde sedan en jämförelse med en andlig sanning som de naturligt nog inte hade kunskap om.

Jesus talade till exempel om en bonde som sådde säd (Matt 13:1-9) eller en fiskare som kastade ut ett nät i sjön (Matt 13:47-50). De som lyssnade på liknelserna kunde lätt göra sig en bild av hur det såg ut. De visste vad sådd handlade om, men sedan använde Jesus denna jordiska aktivitet för att beskriva vad som kan hända med sådd av Guds Ord i människors hjärtan och liv. På liknande sätt visste dessa människor att fiskare drog upp nät med fiskar. En del var bra och andra var dåliga. Jesus använde den jordiska handlingen för att förklara hur de som tror och de som inte tror ska bli skilda åt för evigt på den yttersta dagen. Jesu liknelser hade det övergripande syftet att koppla ihop det kända med det okända och på så sätt uppenbara andliga sanningar som annars hade förblivit okända.

Berättelser som döljer

Din fråga hänvisar till en tid under Herrens verksamhet då lärjungarna frågade Jesus varför han talade till människor i liknelser. Hans svar verkar kräva en annan liknelse för att hjälpa oss förstå. "Ni har fått del i Guds rikets hemlighet. Men de som står utanför får allt i liknelser, för att de ska *se och se och ändå inte se, och höra och höra och ändå inte förstå, så att de inte vänder om och får förlåtelse*" (Mark 4:11,12 med citat från Jesaja 6:9,10).

Missförstå inte Jesus. Han vill verkligen att *alla människor ska bli frälsta och komma till insikt om sanningen* (1 Tim 2:4). Han vill inte att *någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig* (2 Petr 3:9). Nyckeln till förståelse av Jesu svar till lärjungarna är att inse vad han säger om människor som är "utanför" Guds rike. De var människor som hört Jesu undervisning. De hade fått ett enastående tillfälle att se och höra Guds Son tala till dem, men de fortsatte att göra sina hjärtan hårda för hans budskap. På det sättet liknade de judarna på Jesajas tid: de hade förhärdat sina hjärtan för de budskap Guds profeter framförde till dem.

Till båda människogrupperna med förhärdade hjärtan kom Gud med en hård dom: De skulle inte längre förstå vad han menade. Guds efterföljare skulle förstå hans Ord, även liknelserna, genom den helige Andes upplysande kraft. Men dessa Guds fiender som förhärdat sig skulle gå iväg från Guds Ords skatter likt människor som inte kan se guldtackorna i ett bankvalv.

Även när Gud framförde domen som reaktion på människors otro förkunnades hans sanna löfte i Ordet: *Förgäves ska det [mitt Ord] inte vända tillbaka till mig utan att ha verkat vad jag vill, och utfört det som jag har sänt ut det till* (Jes 55:11). Så mäktiga är Jesu liknelser. De kan uppenbara sanningen för troende hjärtan och dölja sanningen för förhärdade hjärtan.

*Prof. James Pope,
Forward in Christ 7/2015*

Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig.

Söndag morgon

Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska bli mättade.

Matt 5:6

Matilda öppnade ena ögat och kikade på väckarklockan. Hon hostade. Kanske var hon för sjuk för att följa med till kyrkan. Hon viftade lite på tårna. Aj! Hon hade visst fortfarande ont i fotleden efter att hon ramlat med sina inlines. Matilda vände sig i sängen och fick syn på den öppna garderobsdörren. Oj då! Där på golvet låg visst hennes finaste klänning. Alldeles skrynklig var den också. Hosta, en stukad fot och en skrynklig klänning... Hon hade inte bara en, utan tre orsaker till att det var omöjligt att gå till kyrkan idag.

Ett högt klagande avbröt Matildas tankar. Hon vände huvudet mot den andra sängen i rummet. Lindas ögon var stängda, men armarna fäktade vilt i luften. Händerna var knutna som om hon hade väldigt ont.

”Linda! Linda!” ropade Matilda. ”Vakna! Vakna! Det är bara en dröm. Du ligger i din säng och det är söndag morgon.” Linda blinkade yrvaket mot sin lillasyster och strök med händerna över täcket.

”Söndag morgon? Den dag då vi går till kyrkan?”

”Såklart! Dit går vi ju varje söndag, men du låter som om du inte vart där på flera månader.”

”Med tanke på vad som hände i min dröm så känns det som flera år sen” svarade Linda. ”Det var så verkligt. Jag drömde att jag satt i fängelse.”

”Varför? Vad hade du gjort?” frågade Matilda.

”Det minns jag inte... Men jag kommer ihåg hur tydligt som helst hur hemskt det var. Jag hade en liten cell utan fönster och var tvungen att sova direkt på det hårda golvet utan att ens få en filt. Och den enda mat jag fick varje dag var en rå potatis och en mugg med vatten.”

”Men vad gjorde du då?” Matilda tog ett hårt tag i sitt täcke.

”Det fanns inget att göra. Jag kunde inte komma ut och blev helt panikslagen. Men så hörde jag plötsligt en röst från cellen intill.”

”Vad sa den? Var det någon som ville rädda

dig?” frågade Matilda spant.

”Ja, på ett sätt var det så. Hon viskade jättetyst, men orden hördes ändå klart och tydligt genom väggen. Det hon sa var: ‘Lammet mitt på tronen ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon.’”

”Det är från Uppenbarelseboken, eller hur?” frågade Matilda.

”Ja, Uppenbarelseboken 7:17, men det var faktiskt inte den enda Bibelversen som rösten viskade till mig. Hon kunde hundratals... Och till slut började jag faktiskt glömma hur ensam jag känt mig. Till och med där i fängelsecellen så visste jag att Jesus var med mig och att ingen kunde ta från mig varken honom eller korset. Även om jag hade dött där, så hade han tagit mig till himlen!”

”Flickor!” Mammans rop från nedervåningen avbröt henne. ”Skynda er att klä på er så vi inte blir sena till kyrkan!” Linda och Matilda kastade sig ur sina sängar och snubblade iväg mot badrummet.

”Har du nånsin känt dig... Hungrig på att få gå till kyrkan?” frågade Linda plötsligt.

”Ja, just nu!” fnissade Matilda. Borta var tanken på hostan, den onda foten och den skrynkliga klänningen. ”Det är kanske lätt att glömma bort hur fantastiskt och viktigt Guds ord är om man har det alldeles för bra. Jag menar, tänk att det till och med kan skapa hopp i en smutsig fängelsecell.”

”Jag vet!” svarade Linda. ”Jag var där.”

Käre frälsare, förlåt för att jag så ofta tar för givet att jag ska få höra dit ord. Hjälp mig att hungra och törsta efter din godhet, det finns inget annat som kan trösta min själ. Jag behöver din förlåtelse! Amen.

*Av Joslyn Moldstad
ur ”At home with Jesus”*

FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN • FÖR BARN

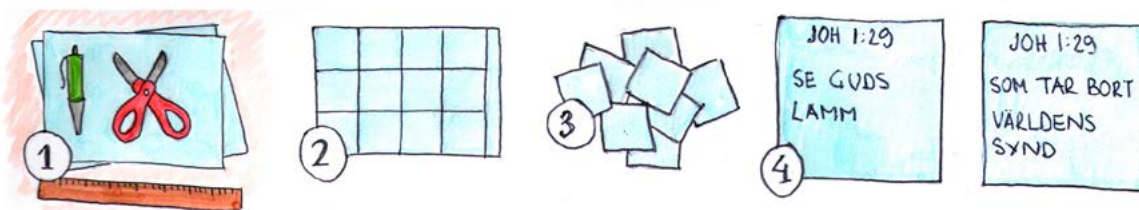

Minnesversmemory

Att spela memory är inte bara roligt, utan det kan också vara ett sätt att lära sig bibelord utantill. Så här kan du enkelt göra ditt eget minnesversmemory.

1. Du behöver: sax, penna, linjal, tjocka A4 papper och flera bibelord som du vill lära dig. Be dina föräldrar eller syskon om hjälp om du har svårt att få ihop tillräckligt många minnesverser.
2. Använd linjalen och mät ut 7x7 cm stora rutor på pappret (eller använd ett pepparkaks-mått som mall om du vill ha en annan form på dina kort).
3. Klipp ut korten. Du behöver dubbelt så många kort som antalet bibelord.
4. Skriv ett halvt bibelord på ett kort och den andra halvan på ett annat. Gör likadant med resten av minnesverserna så att du får flera par. Lycka till!

Ingela Lindmark Edvardsen

Bröd från himlen

På kvällen kom vaktlar och övertäckte lägret, och följande morgon låg det dagg runt omkring lägret. När daggen hade försvunnit, se, då låg det på marken ute i öknen något fint som fjäll, något som liknade rimfrost. Israels barn såg det, och då de inte visste vad det var frågade de varandra: "Vad är det här?" Mose sade till dem: "Detta är brödet som Herren har gett er att äta".
(2 Mos 16:13-15)

PÅ SÄTT OCH VIS kan vi nog sympatisera med Israels folk. De klagade inte utan orsak. De hade sannerligen ett problem och problemet var mycket allvarligt. Så många som två miljoner män, kvinnor och barn vandrade genom en karg öken. De hade ingen mat. Åtminstone ur mänsklig synpunkt fanns det ingen lösning på problemet. Det fanns ingen möjlighet att skaffa fram mat åt alla dessa människor. De kunde knappast komma fram till något annat än att de skulle dö allihopa.

Ingen behöver förklara för oss hur viktigt det är med dagligt bröd. Det är livsnödvändigt. Det innebär liv eller död. Utan mat dör vi.

Det kanske är därför Jesus sa: "Jag är livets bröd" (Joh 6:35). Jesus är nödvändig. Vi har vårt liv genom honom. Han är så livsnödvändig för våra själar att vi är döda utan honom.

Liksom israeliterna bodde vi i en andlig öken. Vi hade ingen rättfärdighet eller lydnad inför Gud som skulle kunna ge liv åt våra förtorkade själar. Vi var "döda genom . . . överträdelser och

synder" (Ef 2:1). Men Jesus är Brödet som ger oss andligt liv. Han gav oss rättfärdighet genom att leva ett heligt liv för oss. Han betalade för alla våra synder genom att dö på korset. Paulus sa att Gud gjort oss levande med Kristus när vi ännu var döda genom våra överträdelser (Ef 2:5).

Jesus är vår andliga mat. Men mat på en tallrik håller förstas ingen vid liv. Om vi vill att maten ska vara till nytta för oss så måste vi äta den. Att ha mat är bra men det är ännu bättre att äta mat. I Bibeln har Gud gett oss ett förråd av andlig mat och dryck som aldrig tar slut. Tar du alltid vara på den rika fest som Gud bjuder oss på? Eller låter du maten ligga oäten på tallriken där den inte gör någon nytta?

Låt din själ ha kalas på Brödet som kom från himlen. Som Jesus sa: "Den som äter av det brödet ska leva i evighet" (Joh 6:51).

Herre Jesus, du är Livets Bröd som livnär våra själar. Stärk oss med denna heliga mat och ge oss liv i himlen. Amen.

Ur Meditations

Lutherska bekännelsebrevet

Prenumerera på nyhetsbrevet från Den lutherske bekjennelseskirke, Lutherska bekännelsekyrkan och S:t Johannes ev. luth. församling! Beträktelse, nyheter och nya inspelningar skickas varje månad ut som e-post. Anmäl dig på www.bekannelse.se/verksamhet/bekannelsebrevet